

السَّبْعُ الصَّرَبَاتُ الْأُخِيرَةُ وَنَشِيدُ الْعَالَمِينَ

لَمْ رَأَيْتَ أَهَّمَّ أَهْرَى فِي السَّمَاءِ عَظِيمَةً وَعَجِيبَةً: سَبْعَةٌ^۱ مَلَائِكَةٍ مَقْعُومُهُمُ السَّبْعُ الصَّرَبَاتُ الْأُخِيرَةُ، لَأَنَّ بِهَا أَكْمَلَ عَصَبَ اللَّهِ. وَرَأَيْتُ كَتَبْرٍ مِنْ رُجَاحٍ مُخْتَلِطٍ بِتَارِ، وَالْغَالِبِينَ عَلَى الْوُحْشِيِّ وَصُورَتِهِ وَعَلَى سِمَتِهِ وَعَدَدِ اسْمِهِ وَاقِفِينَ عَلَى الْبَحْرِ الرَّجَاحِيِّ مَعَهُمْ قِيَّارَاثُ اللَّهِ. وَهُمْ يُرِثُّلُونَ تَرْبِيَّةَ مُوسَى عَبْدِ اللَّهِ وَتَرْبِيَّةَ الْحُرُوفِ قَائِلِينَ: عَظِيمَةٌ وَعَجِيبَةٌ هِيَ أَعْمَالُكَ، أَهْلَهَا الرَّبُّ إِلَهُ الْقَادِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، عَادِلَةٌ وَحَقٌّ هِيَ طُرُفُكَ، يَا مَلِكَ الْقَدِيسِينَ. مَنْ لَا يَخَافُكَ، يَا رَبُّ، وَيُمْجَدُ اسْمَكَ؟ لَأَنَّكَ وَحْدَكَ قُدُّوسٌ، لَأَنَّ كُلَّمِعَ الْأَمْمِ سَيَّاْتُونَ وَسَجَدُونَ أَهَامَكَ، لَأَنَّكَ أَحْكَامَكَ قَدْ أَطْهَرْتَ.

لَمْ بَعْدَ هَذَا نَظَرْتُ، وَإِذَا قَدْ افْتَنَ هِنْكَلُ خِيمَةِ الشَّهَادَةِ فِي السَّمَاءِ^۶ وَخَرَجَتِ السَّبْعَةُ الْمَلَائِكَةُ وَمَعَهُمُ السَّبْعُ الصَّرَبَاتُ مِنَ الْهَيْكَلِ، وَهُمْ مُنْسَرِبُلُونَ يَكَانُ نَقِيٌّ وَهَبِيٌّ وَمُمَنْتَطِقُونَ عِنْدَ صُدُورِهِمْ بِمَنَاطِقٍ مِنْ ذَهَبٍ. وَوَاحِدٌ مِنَ الْأَرْبَعَةِ الْحَيَوَاتِ أَعْطَى السَّبْعَةِ الْمَلَائِكَةَ سَبْعَةَ جَامِاتٍ مِنْ ذَهَبٍ مَمْلُوَّةً مِنْ عَصَبِ اللَّهِ الْحَيِّ إِلَى أَبْدِ الْأَيْدِينَ.^۸ وَأَمْلَأَ الْهَيْكَلَ دُخَانًا مِنْ مَجْدِ اللَّهِ وَمِنْ قُرْتِهِ وَلَمْ يَكُنْ أَحَدٌ يَقْدِرُ أَنْ يَدْخُلَ الْهَيْكَلَ حَتَّى كَمْلَتْ سَبْعُ صَرَبَاتِ السَّبْعَةِ الْمَلَائِكَةِ.

هَفْتُ بِلَاهَيَ آخِرٍ وَسَرُودُ غَالِبٍ

^۱ وَعَالَمٌتْ دِيَگَرْ عَظِيمٍ وَعَجِيبٍ در آسمان دیدم: یعنی هفت فرشتهای که هفت بلایی دارند که آخرین هستند، زیرا که به آنها غصی الهی به انجام رسیده است.^۲ دیدم مثال دریایی از شیشه مخلوط به آتش و کسانی را که بر وحش و صورت او و عدد اسم او غلبه می‌یابند، بر دریای شیشه ایستاده و بربطهای خدا را بدست گرفته، سرود موسی بندۀ خدا و سرود بزه را می‌خوانند و می‌گویند: عظیم و عجیب است اعمال تو، ای خداوند خدای قادر مطلق! عدل و حق است راه‌های تو، ای پادشاه امّت‌ها!^۴ کیست که از تو نترسد، خداوند، و کیست که نام تو را تمجید ننماید؟ زیرا که تو تنها قدوس هستی و جمیع امّت‌ها آمده، در حضور تو پرستش خواهند کرد، زیرا که احکام تو ظاهر گردیده است!

^۵ و بعد از این دیدم که قدس خیمه شهادت در آسمان گشوده شد، و هفت فرشتهای که هفت بلا داشتند، کنانی پاک و روشن دربر کرده و کمر ایشان به کمریند زرین بسته، بیرون آمدند.^۷ و یکی از آن چهار حیوان، به آن هفت فرشته، هفت پیاله زرین داد، پر از غصب خدا که تا ابدالآباد زنده است. و قدس از جلال خدا و قوت^۸ او پُر دود گردید. و تا هفت بلای آن هفت فرشته به انجام نرسید، هیچ کس نتوانست به قدس درآید.